

nu 27262/36 = 4/XI - 36

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem

ŁUCK, DNIA 13 PAŹDZIERNIKA 1936 R.

032089

WOŁYŃSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 27.

T R E Ś Ć :

DZIAŁ URZĘDOWY:		Str.
Poz. — 205	Zarządzenie Wojewody Wołyńskiego z dnia 28 września 1936 r. w sprawie przeniesienia Posterunku Policji Państw. z Niw Hubińskich do Sienkiewiczówki, pow. łuckiego	339
— 206	Zarządzenie Wojewody Wołyńskiego z dnia 29 września 1936 r. w sprawie skasowania Posterunku Policji Państw. w Zwiniaczach, pow. horochowskiego i włączenia jego rejonu do rejonów sąsiednich posterunków policji państw.	340
— 207	Orzeczenie Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego z dnia 1.X. 1936 r. Nr. RR.V/3 w sprawie uznania obwodu rybackiego Nr. 18 „jezioro Piaseczno” za obwód rybacki własny	340
— 208	Ogłoszenie Wojewody Wołyńskiego z dnia 1.X.1936 r. Nr. WOP-3/b w sprawie odwołania poszukiwań uchylających się od poboru	341
— 209	Ogłoszenie Starosty Powiatowego Włodzimierskiego z dnia 26.VIII. 1936 r. L. P-13/36 w sprawie regulaminu dla dorożkarzy	341
— 210	Obwieszczenie Przewodniczącego Komisji Oszczędnościowo - Oddłużeniowej dla Samorządu przy Urzędzie Wojewódzkim Wołyńskim	343
DZIAŁ NIEURZĘDOWY:		
	Publikacje Dyrekcji Poczty i Telegr. w Lublinie	344
	Zagubienie pieczęci soltysa	344
	Zagubienie pieczętki do stemplowania mięsa	344
	Zagubione dokumenty	344

205.

ZARZĄDZENIE

Wojewody Wołyńskiego

z dnia 28 września 1936 r.

w sprawie przeniesienia Posterunku Policji Państw. z Niw Hubińskich do Sienkiewiczówki, pow. łuckiego.

Na podstawie art. 20 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej w brzmieniu obwieszczenia

Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 27 z 1931 r.) zmienionego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 740) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) zarządzam co następuje:

§ 1.

Przenoszę Posterunek Policji Państwowej z Niw Hubińskich do Sienkiewiczówki, pow. łuckiego.

§ 2.

Wykonanie niniejszego zarządzenia poruczam Komendantowi Wojewódzkiemu Policji Państwowej w Łucku.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda
(—) H. Józewski

206.

ZARZĄDZENIE**Wojewody Wołyńskiego**

z dnia 29 września 1936 r.

w sprawie skasowania Posterunku Policji Państwowej w Zwiniaczach, pow. horochowskiego i włączenia jego rejonu do rejonów sąsiednich posterunków policji państwowej.

Na podstawie art. 20, ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej w brzmieniu obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 27 z 1931 r.) zmienionego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 740) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) zarządzam co następuje:

§ 1.

Znoszę rejon Posterunku Policji Państwowej w Zwiniaczach, pow. horochowskiego i włączam go rejonów sąsiednich posterunków policji państwowej jak następuje:

a) **miejsowości**: wieś i folw. Kałmanowicze, Nowosiółki Ruskie, Nowosiółki Czeskie (Stare i Nowe), Krasów Ruski, Myśliny, Kupowatyceze i Kowbań (po tor kolejowy) do rejonu posterunku w Łobaczówce;

b) **miejsowości** Olizarów, kol. Krasów Czeski, Zwiniacze wieś i folw., stacja kol. Zwiniacze i kol. Zygmunówka—do rejonu posterunku kolejowego w Horochowie.

c) **miejsowości**: kol. Wilhelmówka, Zofijówka, Jadwinówka, Olehówka, wieś i kol. Oszczów, kol. Dąbrówka i Hajenka — do rejonu posterunku w Błudowie.

Nadto z rejonu posterunku w Horochowie wyłączam miejscowości: Tereszkowce, Tarnawka wieś i kolonia i włączam je do rejonu posterunku w Błudowie.

§ 2.

Wykonanie niniejszego zarządzenia poruczam Komendantowi Wojewódzkiemu Policji Państwowej.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1936 r.

Wojewoda
(—) H. Józewski.

207.

ORZECZENIE**Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego**

z dnia 1.X.1936 r. Nr. RR. V/3

w sprawie uznania obwodu rybackiego Nr. 18 „jezioro Piaseczno” za obwód rybacki własny.

Na podstawie art. 34 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357)—Urząd Wojewódzki

postanawia

uznać obw. ryb. nr. 18 „jezioro Piaseczno”, położony w obrębie m. Mielniki, gm. Szack, pow. lubomelskiego ustalony orzeczeniem Wojewody Wołyńskiego z dnia 6 lutego 1934 r. Nr. RR. V/3 (Woł. Dz. Woj. Nr. 2 z 1934 r.), — za własny Wiktora Wierzbickiego.

Od orzeczenia tego przysługuje prawo odwołania do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego w terminie 14-dniowym od daty doręczenia orzeczenia.

Uzasadnienie.

Podaniem z dnia 14 lutego 1935 r. Wiktor Wierzbicki zamieszkały w m. Swież, gm. Szack, pow. lubomelskiego zwrócił się do Urzędu Wojewódzkiego z prośbą o uznanie obw. ryb. nr. 18 jezioro Piaseczno—za własny.

Po zbadaniu przedłożonych dokumentów, a mianowicie:

1) zaświadczenia Zarządu Gminnego w Szacku z dnia 29 marca 1935 r. L. Z/W. 9;

2) odpisu pierwszego wypisu aktu notarialnego spisane w Lubomlu dnia 6 września 1932 r. wciągniętego pod repertorium Nr. 2521, — stwierdzających, iż wymieniony obwód rybacki stanowi bezsporną własność Wiktora Wierzbickiego i rybołówstwo na nim należy w pełnym zakresie do właściciela tego obszaru bez udziału prawa rybołówstwa osób trzecich, podanie należało uwzględnić i uznać jezioro Piaseczno za obwód rybacki własny.

Za Wojewodę
(—) St. Łączyński
Naczelnik Wydziału.

208.

OGŁOSZENIE**Wojewody Wołyńskiego**

z dnia 1.X 1936 r. Nr. WOP-3/h

w sprawie odwołania poszukiwań uchylających się od poboru.

Odwołuję poszukiwania Matisa Karola, syna Juliusza i Pauliny urodzonego w 1914 roku w m. Równem, umieszczonego w ogłoszeniu Wołyńskiego Dziennika Wojewódzkiego Nr. 27 z dnia 22 listopada 1935 roku, poz. 195, liczba porz. 49.

Wojewoda
wz. (—) **St. Konopacki**
Wicewojewoda.

209.

OGŁOSZENIE**Starosty Powiatowego Włodzimierskiego**

z dnia 26.VIII. 1936 r. L. P-13/36

w sprawie regulaminu dla dorożkarzy.

Regulamin porządkowy dla dorożkarzy wydany przez Starostę Powiatowego Włodzimierskiego na mocy art. 131 i 43 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7.VI.1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dn. 10.III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 450) po wysłuchaniu opinii zarządów miejskich w Włodzimierzu i Uściługu.

§ 1.

Zezwolenie na uprawianie zawodu dorożkarskiego może otrzymać każdy znający swój zawód, który ukończył 18 lat życia, nie jest dotknięty chorobą zaraźliwą, cieszy się dobrą opinią, daje gwarancje ścisłego stosowania się do przepisów o ruchu kołowym na drogach publicznych i przepisów niniejszego regulaminu, o dokładnej znajomości terenu i ulic miasta, z tem jednak ograniczeniem, że ilość wydanych zezwoleń nie może przekroczyć liczby dorożek konnych, uznanej przez zarząd miejski za maksymalną w ramach potrzeb miasta dla obsługi komunikacji osobowej.

§ 2.

Stwierdzenie w razie potrzeby faktu umiejętności powożenia kofnami, znajomości przepisów o ruchu kołowym na drogach publicznych oraz przepisów niniejszego regulaminu należy do zarządu miejskiego, który w tym zakresie wydaje orzeczenia oparte na opinii komisji w składzie: 1) przedstawiciela zarządu miejskiego, 2) przedstawiciela powiatowego zarządu drogowego, 3) przedstawiciela dorożkarzy, powołanego przez zarząd miejski.

§ 3.

Trudnienie się przemysłem dorożkarskim dozwolone jest wyłącznie po uprzednim zgłoszeniu prowadzonego przedsiębiorstwa władzy przemysłowej I instancji (starostwu) w myśl art. 7 powołanego rozporządzenia.

§ 4.

Zgłoszone u władzy przemysłowej w myśl § 3 regulaminu przedsiębiorstwa dorożkarskie podlegają również zaewidencjonowaniu we właściwym zarządzie miejskim w prowadzonym przez ten zarząd wykazie imiennym właścicieli dorożek danego miasta.

Wykaz imienny właścicieli dorożek winien zawierać następujące rubryki: 1) L. p., 2) nazwisko i imię właściciela dorożki, 3) miejsce zamieszkania (adres), 4) rodzaj dorożki, (parokonna, jednokonna), 5) data i nr. zaświadczenia władzy przemysłowej o zgłoszeniu wykonywania przemysłu dorożkarskiego, 6) data i powód wycofania dorożki z kursu, 7) uwagi.

§ 5.

Zarząd miejski wydaje za okazaniem zaświadczenia władzy przemysłowej o zgłoszeniu wykonywania przemysłu dorożkarskiego oraz za zwrotem kosztów — numery dorożek wg liczb kolejnych listy ewidencyjnej, imienne legitymacje dorożkarskie i ustalone przez starostwo taryfy maksymalne.

Legitymacje dorożkarskie są ważne do czasu wycofania ich przez zarząd miejski wzgl. zaniechania wykonywania zawodu.

§ 6.

Numery dorożek winny być uwidocznione:

- a) z tyłu dorożek i z tyłu kozia białymi cyframi wysokości 6 cm. bez wszelkich ozdób.
- b) na szklach latarni cyframi czarnymi.

Cztery znaczki z numerami o wielkości 4 cm. estetycznego wyglądu przechowuje dorożkarz u siebie dla doręczenia pasażerom w wypadku zamówienia dorożki. Legitymacje winni mieć dorożkarze stale przy sobie i okazywać je na każdorazowe żądanie Policji Państwowej i upoważnionych do tego funkcjonariuszów zarządu miejskiego. Przy legitymacji ma być również i regulamin niniejszy, który dorożkarz jest obowiązany w razie zatargu okazać pasażerowi.

§ 7.

O ile właściciel dorożki z jakiegokolwiek powodów nie może uprawiać przemysłu dorożkarskiego osobiście, lub posiada kilka dorożek, może wyręczyć się osobą postronną (woźnicą).

Woźnica jednakże winien odpowiadać warunkom zastrzeżonym w § 1 regulaminu i uzyskać od zarządu miejskiego w trybie § 2 regulaminu legitymację na prawo powożenia dorożką.

Zarząd miejski w osobnym rozdziale księgi ewidencyjnej właścicieli dorożek konnych prowadzi spis woźniców, którym wydano legitymację na prawo powożenia dorożką.

Za wydane legitymacje dla woźniców zarząd miejski pobiera zwrot rzeczywistych kosztów legitymacji.

§ 8.

Każdy dorożkarz winien być ubrany w czasie jazdy w przepisowy uniform, t. j. granatowy, długi płaszcz z nikłowymi guzikami w dwa rzędy i takąż czapkę z ceratowym, lśniącym daszkiem koloru czarnego, kroju angielskiego.

Uniform winien być zawsze czysty i w dobrym stanie. Dorożkarze muszą być zawsze czysto wymyć, włosy mieć ostrzyżone i buty wyczyszczone. W czasie deszczu zezwala się nosić płaszcz gumowy, natomiast zabrania się używania różnych płacht, worków lub parasoli. W zimie dopuszczalne jest noszenie ciepłych czapek koloru ciemnego

§ 9.

Pojazdy muszą być mocne, na gumach i resorach, zaopatrzone do połowy w nakrycie ze skóry (budę) podbite sukniem koloru c. granatowego oraz skórzane nakrycie do nóg podbite również odpowiednim materiałem (fartuch), siedzenia w pojazdach winny być niskie, sprężynowe, pokryte skórą, ceratą lub materiałem nieprzepuszczalnym. Siedzenia dla pasażerów winny posiadać ponadto pokrowce z płótna białego. Spód pojazdu winien być wysłany linoleum lub gumą. Cały pojazd winien być polakierowany na kolor czarny bez dodatkowych ozdób. Drobne odchylenia są dopuszczalne jedynie za zgodą zarządu miejskiego.

W sezonie zimowym sanie winny być podkute i zaopatrzone w ciepłe fartuchy i numery na tyle sań. Dla uniknięcia wypadków najechania w czasie jazdy saniami należy używać dzwonek.

Pojazdy muszą być zawsze czyste, dokładnie oczyszczone z błota, siedzenia zaś i nakrycia wytrzepane z kurzu, pokrowce na siedzeniach—czyśto wyprane.

Przy wozach z nastaniem mroku należy zapalać obie latarnie.

Przy każdym pojeździe winna znajdować się na widocznym miejscu z tyłu kozła obowiązująca taryfa maksymalna za przewóz.

Z tyłu dorożki zabrania się umieszczać worków z paszą.

§ 10.

Ustala się w m. Włodzimierzu i Uściługu pojazdy dwukonne z parą koni w zaprzęgu oraz jednokonne z jednym koniem w zaprzęgu,

§ 11.

Konie zaprzęgowe winny być zdrowe, jednakowego wzrostu dla każdego pojazdu, nienarowi-

ste, dobrze odżywiane, oczyszczone i okielzane w czasie jazdy. Konie chore, ślepe na obydwa oczy, kulawe lub okaleczone—nie mogą być w żadnym wypadku używane do jazdy. W zimie konie muszą być kute na ostro. Z kofmami winien dorożkarz obchodzić się łagodnie i nie znęcać się nad nimi.

Dorożkarze powinni posiadać przy sobie świadectwa tożsamości i zdrowia koni (zaprzęgu).

§ 12.

Uprząż winna być rzemienna, cała i stale wyczyszczona.

§ 13.

Dorożkarzom zabrania się:

- a) pełnienia swych obowiązków w stanie nietrzeźwym,
- b) żądania opłaty za jazdę ponad obowiązującą taryfę maksymalną,
- c) odmawiania się od jazdy na ulicach za brukowanych bez usprawiedliwiającego ważnego powodu,
- d) natrętnego zachęcania publiczności do korzystania z jego usług,
- e) brania do dorożki więcej niż cztery osoby,
- f) brania do dorożki lub na kozieł innego pasażera bez zgody najmującego dorożkę,
- g) palenia tytoniu podczas jazdy,
- h) na żądanie funkcjonariuszów państwowych i samorządowych w wypadkach nagłych—woźnica nie może odmówić wyjazdu poza obręb miasta. W innych wypadkach dopuszczalne są tylko dozwolone wyjazdy poza obręb miasta według dobrowolnej ugody,

§ 14.

Zachowanie się dorożkarza względem publiczności musi być uprzejme. Dorożkarz ponosi całkowitą odpowiedzialność za bagaż, który mu został powierzony.

§ 15.

Przy opuszczaniu dorożki przez pasażera dorożkarz winien natychmiast przekonać się, czy pasażer nie pozostawił jakiegokolwiek przedmiotu w dorożce. Pozostawione przedmioty należy niezwłocznie zwrócić pasażerowi lub w razie nie odnalezienia go złożyć w najbliższym posterunku policji państwowej za pokwitowaniem.

§ 16.

W razie niemożności stawienia się na zamówienie pasażera — dorożkarz winien uprzedzić go o tym we właściwym czasie lub też wysłać w zastępstwie innego dorożkarza. W razie zatargu z pasażerem—dorożkarz obowiązany jest na żądanie tego udać się do najbliższego posterunku PP. lub zarządu miejskiego w celu zlikwidowania zatargu.

§ 17.

Miejsce postoju dorożek oraz dopuszczalną ilość dorożek na danym miejscu wyznacza zarząd miejski.

Dorożkarze mogą zatrzymywać się jedynie na miejscach postoju i obowiązani są:

a) zajmować ostatnie wolne miejsce w kolejce w jednym rzędzie w takich odstępach, by przejście do chodników nie było dla publiczności utrudnione,

b) na zapotrzebowanie pasażera ma podjeżdżać jedynie pierwszy z rzędu dorożkarz,

c) nie kwestionować dowolnego wyboru dorożki przez pasażera,

d) nie zajmować siedzenia pasażerskiego,

e) nie zostawiać koni bez opieki

§ 18.

Miejsce postoju dorożek winno być utrzymywane stale w czystości, a w szczególności:

a) nawóz koński—usuwany natychmiast,

b) plac postoju winien być często zamiatany, przynajmniej jeden raz dziennie zmywany wodą i dezynfekowany roztworem wapna chlorowanego.

§ 19.

Karmienie koni w miejscu postoju dorożek dopuszczalne jest wyłącznie z torb brezentowych, zawieszonych na karku konia w ten sposób, by obrok z torb nie mógł być przez konia w czasie jedzenia rozsypywany. Inny sposób karmienia koni w miejscu postoju jest niedopuszczalny. Przygotowanie obroku, jak również karmienie koni sianem w miejscu postoju dorożek jest wzbronione.

§ 20.

W czasie jazdy dorożkarze winni ściśle stosować się do przepisów porządkowych, obowiązujących na drogach publicznych.

§ 21.

Właściciel dorożki bez uzasadnionego i uznanego przez zarząd miejski powodu nie może odmówić wysłania dorożki na miasto. Nie wykonanie wezwania zarządu miejskiego w tym przedmiocie będzie karane w myśl § 26 regulaminu.

§ 22.

O ile dorożka nie kursuje w mieście w ciągu jednego miesiąca właściciel dorożki traci uprawnienie do wykonywania przemysłu dorożkarskiego do końca roku kalendarzowego.

§ 23.

Stały nadzór nad dorożkarzami (poza starostwem) sprawuje zarząd miejski za pośrednictwem lekarza miejskiego sanit., lekarza wet., specjalnie wyznaczonego urzędnika zarządu miejskiego, oraz organa Policji Państwowej.

Wszelkie zauważone usterki winny być przez osoby wyżej wspomniane notowane na zapasowych kartkach, znajdujących się przy legitymacjach dorożkarskich. Usterki te winny być przez dorożkarzy usuwane w wyznaczonym terminie. Na wezwanie zarządu miejskiego dorożkarze są obowiązani stawić się w wyznaczonym dniu i miejscu do komisyjnego przeglądu wraz z dorożkami i kompletnymi zaprzęgami (skład komisji: lekarz weterynarii, lekarz miejski sanit., przedstawiciel zarządu miejskiego i przedstawiciel Policji Państwowej).

§ 24.

Pojazd będzie wycofany z ruchu przez powiatową władzę administracji ogólnej, jeśli nie odpowiada warunkom niniejszego regulaminu, względnie jeśli właściciel (lub posiadacz) pojazdu nie zastosuje się do regulaminu.

§ 25.

Przepisy niniejszego regulaminu obowiązują również i osoby wezwane przez dorożkarzy do czasowego pełnienia obowiązków dorożkarskich.

§ 26.

Nie stosujący się do przepisów niniejszego regulaminu będą karani na zasadzie art 126 powołanego na wstępie rozporządzenia w drodze administracyjnej grzywną do 1.000 zł. lub aresztem do 14-tu dni.

§ 27.

Przepisy niniejszego regulaminu wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy
(—) H. Stępowski.

210.

OBWIESZCZENIE

**Przewodniczącego Komisji
Oszczędnościowo - Oddłużeniowej
dla Samorządu przy Urzędzie Wojewódzkim
Wołyńskim.**

Na podstawie § 13 rozporządzenia Ministrów: Spraw Wewnętrznych, Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 16 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 231) podaje się do wiadomości, że w dniu 28 października r. b. o godz. 11-ej w gmachu Urzędu Wojewódzkiego w Łucku odbędzie się posiedzenie Komisji Oszczędnościowo - Oddłużeniowej dla Samorządu przy Urzędzie Wojewódzkim Wołyńskim dla rozpatrzenia planów oddłużenia gmin miejskich Kostopol, Łuck i Radziwiłłów.

Przewodniczący
(—) Ignacy Puławski

Sekretarz
(—) St. Landy

D Z I A Ł N I E U R Z Ę D O W Y .

PUBLIKACJE

Dyrekcji Poczty i Telegr. w Lublinie

Podaje się do wiadomości, że z dniem 1 października 1936 r. zaprowadza się w działach służby telefonicznej i telegraficznej agencji pocztowo-telekomunikacyjnej Moczulanka urządowanie w kategorii „C„ to jest latem od godz. 7 do 21 (w czasie od 1.IV do 30.IX), zimą od godz. 8 do 21 (w czasie od 1.X do 31.III).

ZAGUBIENIE PIECZĘCI SOŁTYSA.

Została zagubiona pieczęć urzędowa starego typu, z napisem: „Sołtys wsi Małe Werbcze, gminy stepańskiej, powiatu kostopolskiego”.

Zagubienie pieczątki do stemplowania mięsa.

Oglądacz mięsa Zarządu Gminnego w N. Czartorysku zagubił pieczątkę do stemplowania mięsa z napisem „Powiat Łucki I”.

ZAGUBIONE DOKUMENTY

Zagubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Dubnie na nazwisko **Bowczaluk Teofil** roczn. 1897 zam. w Krasnem, pow. dubieńskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria C Nr. 723714 wystawiony przez R. I. K. w Łucku na nazwisko właściciela **Budiak Bazyli** zam. w Torczyźnie, pow. łuckiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria D Nr. 842521 wystawiony przez R. I. K. na nazwisko właściciela **Jepik Piotr** zam. w Derażnem, pow. kostopolskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Równem na nazwisko **Kalczuk vel Czeretow Parfen** roczn. 1910.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Równem na nazwisko **Kapuściński Walerjan** roczn. 1896.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Kowlu na nazwisko **Kasperkiewicz Adam** roczn. 1906 zam. w Sityniu, pow. kowelskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem na nazwisko **Kuźmicz Teodor** roczn. 1898.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Równem na nazwisko **Kozubowicz Paweł** roczn. 1903.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Równem na nazwisko **Makarczuk Jakób** roczn. 1894.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem na nazwisko **Mielniczuk Łazarz** roczn. 1893.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem na nazwisko **Mielniczuk Borys** roczn. 1899.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Równem na nazwisko **Mielniczuk vel Wasilejko Borys** roczn. 1911.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria C Nr. 489282 i Seria D Nr. 793173 wystawiony przez R.I.K. w Chełmie na nazwisko właściciela **Miszczuk Maksym** zam. w Połapach, pow. lubomelskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem na nazwisko **Włas Ogorodnik** roczn. 1889.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem na nazwisko **Saluk Zachar** roczn. 1901.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Kowlu na nazwisko **Sieczkaruk Antoni** roczn. 1907 zam. w Werbieźnie, pow. kowelskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Kowlu na nazwisko **Styczuk Kondrat** roczn. 1888 zam. w Klusku, pow. kowelskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Włodzimierzu na nazwisko **Tchórnicki Leonid** roczn. 1907 zam. w Korytnicy, pow. horochowskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Łucku na nazwisko **Tkaczuk Kalistrat** roczn. 1894 zam. w Horodyszczach, pow. łuckiego.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: ŁUCK, URZĄD WOJEWÓDZKI WOŁYŃSKI
 Prenumerata: roczna 24 zł., półroczna 12 zł., kwartalna 6 zł. = Cena numeru pojedynczego 1.50 zł.

Wołyński Dziennik Wojewódzki przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Oplata za wiersz 1 mm. wysokości lub jego miejsce przy 9 cmtr. szerokości szpalty ogłoszeniowej wynosi 25 gr., a za ogłoszenia tabelaryczne 40 gr. Za jednorazowe ogłoszenia o zagubionych dokumentach 5 zł. od osoby. Za ogłoszenia o zagubieniu dowodów tożsamości koni 1 zł.

Prenumeratę i opłatę za ogłoszenia należy wpłacać do P. K. O. konto czekowe № 30629.